

رضوان اللہ شامال

اسکالر پری ایچ ڈی، شعبہ پشتو، یونیورسٹی آف مالاکانڈ۔

ڈاکٹر قدرواحد (سمندر پوسفزئی)

لیکچرار، شعبہ پشتو، یونیورسٹی آف مالاکانڈ۔

"بیاض" د خوشحال خان خٹک ور خلیکونه/یادلیکونه

Rizwan ullah Shamal *

PHD scholar Department of Pashto University of Malakanad.

Dr Qadar wahid(Samandar Yousafzay)

Lecturer Department of Pashto University of Malakanad.

*Corresponding Author:

"Bayaaz", The Memoirs and Diary of Khushal Khan Khattak

Khushal Khan Khattak is regarded as a genius and representative figure of Pashto poetry and literature in Asian classical literature due to the comprehensive range of his thematic content. Based on his intellectual diversity, stylistic uniqueness, metrical innovations, and genre experimentation, Khushal Baba holds the distinction of being a pioneer. This research paper attempts to critically and analytically examine one of Khushal Baba's lesser-known works, commonly referred to as "Bayaz" which is considered one of the earliest examples of diary and memoir subgenres in Pashto autobiographical literature.

Key Words: *Khushal Khan Khattak, memoir and Diary, Pashto literature.*

د پښتو ادب په تاریخي بهیر کېښي خوشحال خان خټک (۱۱۰۰-۱۰۲۲)

(هـ) د تورې او قلم د خاوند په حېث پیژندگلوي لري - توره یو په دې معنې چې د

توري خاوند وه بل په دې معني چې قلم يې لکه د توري (سياسي ، سماجي ، مزاحمتي ، اصلاحي ، شعوري او قامي بېدارۍ) کارولې - خوشحال بابا په خپل شعري قالب کښي د فکري/ موضوعاتي thematic تنوع په اساس د ايشيا خصوصاً او د نړيوال ادب په نابغه و ليکوالانو کښي شمېرلې شي - خوشحال خان خټک پښتو ادب ته د خپلو صنفې ، هينتي ، فني، فکري او موضوعاتي بڅښنو نه خپله هم خبردار وه او هغه ته دغه ادراک د هغه د شعوري هڅو هغه ځانگړنه ده چې په اساس يې نه بل خوشحال پېدا شه او نه يې د ادبي دورې متبادل - ځکه خو د نظم ،نثر او خط په ضمن کښي په پښتو د" خپل بي حساب حق " زباندنه کوي - په پښتو ژبه او ادب د خپلو احسانونو، بڅښنو او ورکړو کومه زباندنه کوي نو د موضوعاتي تنوع (سياست ، سماجيات، مذهب، طب، جغرافيه، معاشيات، تصوف، حماسي epic، جماليات، اخلاقيات) ، د نوو اصنافو ورکړه او پېروي (قصيده ، رباعي ، قطع، مثنوي ، سفرنامه، رپورتاژ، ورځليکونه - يادليکونه) ، د نوو بحرونو اختراع ، املائي هڅې (زنځيرۍ) ، ژباړې (نام حق، هدايه کفايه) په اساس د هغه دغه ورکړې او بڅښني په ايکي سر داسي لويې ځانگړتياوي دي چې نه ثاني لري او نه مثال - د هغه چهاپ همه کتابونه او ادبي اثار په څه نا څه حواله خپل منفرد حيثيت لري -

د خوشحال خان خټک ناچاپه يا ورک اثارو کښي د "بياض" په نوم يو اثر چې افضل خان خټک په خپل کتاب " تاريخ مرصع " کښي بار بار ذکر کړې او اقباسات يې تري کله کت مټ په صيغه تکلم او کله يې د متن مدعا په صيغه واحد غائب کښي رانقل کړي زما د دې څېړنليکني مدعا د خوشحال خان خټک د هم دغه ورک کتاب/اثر "بياض" د متن د تجزيې په اساس د صنفې تعين ده. په پښتو ادب کښي د خپل ځان ،اندونظر ، معروضي حالاتواو تاريخي واقعاتو د بيان په حواله د خوشحال خان خټک دغه ورځليکني ،يادليکني د پښتو د ځانليکنيز ادب / autobiographical literature د بيناد تييره ده - پښتو ادبياتو کښي د ژوند ليکنيز اثارو biographical contents رومي نڅښي د داريوش ۵۲۲- څخه ۴۸۶ کښلي د بيستون د هغه کتبو/ ډبر ليکونو نه کيږي په کومو کښي چې يې فرامين سلطنت او د ځان په حقله اخلاقي اطوار ليکلي وه په دغه ډبر ليکونو کښي د پښتو ادب د محققينو په نزد درې جملې په پښتو ژبه ليکل شوي دي په دې حقله عبدالحی حبيبي د اولډ پرشن مولفه کنت مطبوعه ۱۹۳۵ امريکا د ص ۱۲۹ په حواله ليکي ليکي -

" لوي داريوش د ايران د هخامنشي کورنۍ يو مشهور پاچا دي، چې د ۵۲۲ ق ، م څخه يې تر ۴۸۶ ق ، م پوري سلطنت کړي دي . د ده په امر د بغستان (بيستون) پر غره يو ډبر ليک کيندل شوي دي او په څلورم ستون او ۶۴۱۴۳ بند کي يې داسې يوه اخلاقي حماسه ليکلي ده (داريوش پاچا وائي : ارومژدا او نورو بغانو(خدایانو) ځکه زما مرسته وکړه ، چې نه اړيکي وم، نه دروهونکي وم ، نه ځورونکي وم ، نه زه، نه مې کورنۍ له رېښتيا څخه واوښتو) - " ^۱

هر څو که دغه ډبر ليک درې مصرعې يا جملې د يو بشپړ خودنوشت حېثيت نه لري خو د خپل ځان په حقله دا په ميخي رسم الخط کښي په پښتو ژبه رومبې اظهار دے چې که يو خوا ترې د پښتو ژبې د تحريري قدامت اندازه لگي نو له بلې خوا ترې په پښتو ژبه کښي د ځان په حقله تر معلوم تاريخه رومبې ځان ليکنيز / Autobiographical اظهار کيږي . دې نه پس د سلېمان ماکو په " تذکرة الاوليا " ۶۱۲ هـ کښي يې د څلورو شخصياتو (۱) شيخ بېتي ، (۲) ملک يار غرشين (۳) شيخ اسماعيل (۴) قطب الدين بختيار په حقله په نظر راځي چې په دغه اووه دريافت شوي صفحو کښي د مذکوره اشخاصو په حقله يې معلومات په ډاگه کړي دي . او په دې بنياد د " تذکرة الاوليا " نه تر پټې خزاني راتېر د موجوده زمانې د همه و تذکرو مواد ژوند ليکنيز اثار / Biographical contents لري . البته دغه اثار د ژوند ليکنې د تذکره نگاري د صنف و هېئت سره رسته لري . په پښتنه سيمه که چا په رومبي ځل د خپل ځان ، ژوند او حال په حقله څه ليکلي دي هغه بايزيد انصاري / پير روښان په خپل کتاب حالنامه کښي ليکلي دي چې بيا دغه کتاب د پير روښان مريد علي محمد مخلص د بايزيد انصاري د مرگ نه پس سر ته رسوله او د هغه د مريدانو ، زامنو ، نمسو او مسلک حال او مبارزو احوال يې بيان کړي . په دې حقله محمد اکبر کرگر ليکي . " دغه اثر (حالنامه) د بايزيد انصاري دنورو اثارو په پرتله لکه خبرالبيان ، مقصودالمؤمنين، صراط التوحيد او نورو په څېر د عقيدې او ايمان منظم بيان نه دي . بلکې د هغه په عقائدو سر بېره د هغه د ژوند او د هغه د اولادونو د ژوندانه او مبارزو بيان هم دے - " ^۲

هر څو که حالنامه په پښتنه سيمه د يو پښتون ليکوال رومبې د ځان ليکنې / Autobiographical اثر دے خو چون دا کتاب په فارسي ژبه کښي ليکله شوے نو مونږ يې د پښتو ادبياتو په تاريخ کښي د ژوند ليکنې / Biographical

او خان لیکنی Autobiographical/ په ضمن کښې په باقاعده توگه نه شو شاملولې - د حالنامې د متن ، اهمیت او ژبې په حقله څېړنوال محمد عارف غروال لیکي -

"د بایزید انصاري په اثارو کښې " حالنامه" ډېر معتبر او باوري اثر دے چې بایزید انصاري د خپل ژوند او جدوجهد ټول حالات او پېښې په فارسي ژبه پکښې لیکلي او نوم یې پرې " حالنامه" ایښي دي - د دې اثر لومړۍ برخه پخپله د بایزید روښان له خوا کښل شوې - " ۳

هر څو که حالنامه په فارسي ژبه لیکلې شوې او مونږ یې د ژوند لیکنې او خان لیکنې په باب کښې د پښتو ادبیاتو په تاریخ کښې نه شو شاملولې خو حال دا دے چې عېن ممکن ده چې د حالنامې د لیکنې نفسیاتي تشویق د هغه دور او ورپسې دور په لیکوالانو کښې ضرور وه چې اخون دروېزه " تذکرة الابرار والاشرار" لیکي او یا بیا خوشحال خان خټک د خپل ژوند په حقله د " بیاض " په صورت خپل یاد لیکونه/ memoir او ورځلیکونه/ Diary لیکي - نو په بلواسطه طور په پښتو کښې د خان لیکنې روایت ته " حالنامه" لار سموي او بنیادي تیگه اړدي - په پښتو ژبه کښې په باقاعده ډول که د چا پښتون لیکوال د خان لیک/ Autobiography نمونه او اثر په نظر راځي نو هغه د تورې او د قلم خاوند خوشحال خان خټک دے چې د خپل ژوند، خاطرو او واقعاتو روداد یې په یو "بیاض" ډاډري/ رجسټر/ نوټ بک کښې لیکلې پرېښے چې افضل خان خټک یې اقتباسات په " تاریخ مرصع " د خپل ضرورت/ حوالې په موقع کټ مټ رانقل کړي - په تاریخ مرصع کښې د خوشحال بابا د بیاض نه د منقول متن په حواله دوست محمد خان کامل مومند لیکي

"تر څو چې د بیاض تعلق دے هغه د ځاني او خپلو دوستانو د حالاتو د یادداشت په انداز کښې لیکلې شوے او د داخلیت رنگ پکښې ډېر ځایه ځلاند دے سره د دې چې تقریباً ټول ضروري واقعات پکښې ښودلے شوے دي هغه ډېرې خبرې هغه تفصیلات چې د تاریخ متجسس طالب علم یې له مورخه توقع لري نشي پکښې بیاموندلے کېدے - " ۴

یاد محقق د خوشحال خان خټک د سوانح حیات (اردو) په ضمن کښې د خوشحال بابا د ادبي اثارو د پېژندگلوی په باب د بیاض د عنوان لاندې هم لیکي چې " بیاض خان علیین مکان کے ذاتی و خاندانی حالات اور قومی جدوجهد کے

واقعات جو اس نے وقتاً فوقتاً لکھے یہ کتاب بھی نثر میں ہے اور اس کے اہم ترین ادبی آثار میں سے ہے جو ایک بہت ہی قیمتی تاریخی دستاویز ہے۔^۵ تر خُو چي په تاريخ مرصع کښي د بياض د منقول متن د صنفی تعین خبره ده په دي حواله ډېرو کمو لیکوالانو، محققینو دي پله نظر کړې ده - دغه منقول متن د خپل تفهیم له رویه چا سفرنامي گڼلي چا رپورتاژونه او چا تاریخ - خو په حقیقت کښي د بياض د منقول متن د خدوخال او بیان کړي احوال نه دا اندازه لگول گران نه دي چي دغه متن په اصل کښي د ځانلیکنیز اثر / autobiographical contents د ذیلي او ضمني اصنافو خاطرو / یادلیکونو / memoirs او ورځلیکونو / Diaries صنفی کړه وره لري - فاضل محقق رشید احمد په دي حقله لیکي -

" دا د پښتو ژبي ورومبي ژوند لیک (څېړنکار د تاریخ مرصع هغه برخه یادوي کومه کښي چي افضل خان خټک د خوشحال بابا د ژوند ، شخصیت او حالاتو واقعاتو بیان کوي. شمال) نه علاوه ورومبي ځانلیک (څېړنکار د تاریخ مرصع هغه برخه یادوي کومه چي د بياض د صیغه متکلم برخه ده او خوشحال خان خټک پکښي خپلي خاطري / یادلیکونه او ډائري / ورځلیکونه تحریر کړي دي. شمال) هم دے چي د پښتو د نوموړي شاعر، ادیب، توریالي او جنگیالي خوشحال خان خټک په خپل قلم لیکلے دے -"^۶

په تاریخ مرصع کښي د بياض برخه. مهم د تاراگره ، هندوکوه نامه. (د هندوکوه لومړے سفر ، د هندوکوه دویم سفر) نسبنامه ، خټکنامه ، د خیبر د جنگ نه پس تر سوات ته د تللو ټول لوي واره واقعات او ژوند چي د ځانلیک د لیکوال د خانداني پس منظر او نسبي شجره په باب کښي د یو روایتی انداز عنصر ښائي. د خپل خوندوشت سوانح په دغه شعوري تمایل لیکوال نسبنامه لیکلي چي په تاریخ مرصع کښي افضل خان خټک ځیني پوره اقتباسات او ځیني ځاني تصرفاتو سره رانقل کړے دے -

" افضل خان خټک په تاریخ مرصع کي د نسبنامي په برخه کي صراحت کړي، چي دا د خوشحال خان بابا په خپل لاسلیک ده ، خو بیا وروسته یي ځاي پر ځاي خپل ځان پکي ښکاره کړي. اما بیا هم بنیادي مطالب د ده دي او فکر کيږي چي افضل خان یي الفاظ هم لږ وډېر بدل کړي وو -"^۷

د خوشحال خان خټک بياض کښې ليکلي شوي ځينې ورځليکونه/Diary او يادليکونه /خاطري/ memoire د جنگي مهماتو يادښتونه remembrance anecdotal دي د تارا گر مهم ،د هندوکوه نامه په نوم د هغه سفري يادليک travel memoir / چې سفرنامه او رپورتاژ گڼلې کيږي په حقيقت کښې د خوشحال خان خټک د خاطرو هغه نمونې دي چې د هندوکوه نامه په نوم د تاريخ مرصع نه د استخراج په صورت کښې بېل موسوم او مطبوع شوي - په دې حقله محي الدين هاشمي ليکي

" د خوشحال خان خټک دغه يونليک(سفرنامه) چې پر ۱۰۵۵ هـ،ق کال يې د افغانستان شمالي سيمو ته له سفر وروسته ليکلي،افضل خان خټک په تاريخ مرصع کې خوندي کړې - استاد حبيب الله رفيع هغه د بابا يو ادبي اثر په توگه له تاريخ مرصع څخه استخراج کړې سريزه او سپړنې يې پرې کړي او په ۱۳۸۰ لمريز کال د خوشحال خټک د زوکړې څلور سومي کليزې د نړيوال سيمينار په وياړ د پښتني کلتور د ودې ټولنې - جرمني له خوا د لاهور په ملت پرېس کې چاپ او خپور شوي دي -"^۸

په تاريخ مرصع کښې چې د خوشحال د ورځليکونو/ډائري او يادليکونو/خاطرو/ memoirs کومه برخه ده هغه د تاراگر د مهم ،د هندوکوه د سفرونو احوال زير عنوان " اول ځل " او " دويم ځل " تحت شوي ده د ص نمبر ۲۶۱ نه تر ۲۷۰ پورې اووه اته صفحي کيږي چې پکښې ځاي په ځاي د عبارت مېنځومانه افضل خان خټک ځينې تشریحات،او تصرفات کړي دي - هم دغه برخه د خوشحال بابا په کلياتو کښې سيد محي الدين هاشمي د منثوري برخې سپړم ټوک،منثوري نامې په برخه کښې د ص نمبر ۱۴۲۵ نه تر ۱۴۳۶ پورې راوړي دي - ياده دي وي چې هم دغه برخه حبيب الله رفيع د تاريخ مرصع نه استخراج کړي او د هندوکوه نامه په نوم يې د خوشحال خان خټک د يونليک/سفرنامې په حېث د خپلې سريزې او سپړنې سره د پښتني کلتوري ودې ټولنه جرمني له خوا په ۱۳۸۰ ل کال کښې شائع کړې - په اصل کښې دا د خوشحال خان خټک سفري يادليکونه/Travel memoir دي چې سفرنامې نه بلکې د خاطري/يادليک ځانگړنې لري - د هندوکوه نامې د متن نه يو اقتباس د حوالي په توگه

" په امېد د طعام له لښکره جدا او له تگ وپويه ستري کښېناستو ،اودس مي تازه کړ ،دوه رکعت نفل مي وگزارل لاس مي په دعا پورته کړه ومي وي : يا مسب الاسبابه، که په باب د دې بندگانو ور د رزق

پرانیزې ډېر په موقع دے باعث به د ډېو څو تنو چې وېله سره یو وشي - په دا میان کښې یو شخص د تاجک پسه تر گردن نیولې په لور د هغې درې چې پکښې قلعه د راجپوتانو وه ته هغه شخص مې ځان ته وباله هر چې یې غوښتل هغه مې ورکړه او منت مې په ځان بار کړ - پسه مې هغه زمان ذبح کړ - لرمون مې یې په اور واچوه لږ څه ورپټ شو له اوره مو راواخست او اور مو د لوړې پرې مړ کړ - دوه درې تنه مې بیا روان کړه چې هغو هندوانو ناپکارو ته ووايي چې که یو سپر غله په مهر خرڅوی زرموجود دي مضائقه د زرو نشته، دا بې مروتې چې مو کړې ده چې قلعي ته مو پرېښودو دا ډېره وه - غله له مونږ مه درېغوی - په زړه یې رحم وشو یو سپر اوږه یې په طریق د ضیافت راستول - هغه یو سپر اوږه او هغه پسه مو قسمت کړل شل تنه چې راسره وو واړو وخور، قوت لایموت یې حاصل شو - هغه شپه مو په هغه مکان تېره کړه - " ۹، ۱۰

په داسې حال کښې چې د بیاض دغه متن د خوشحال بابا د ژوند او خانداني پس منظر په بنیاد د خپل ځانلیکنیز اثر په توګه بېل حیثیت لري - مونږ که داسې وغواړو نو د پښتو ادب د نورو ژوند لیکنیز اثارو د متن نه د استخراج په توګه د یو لیکوال ډېر کتابونه جوړولې شو - د تاریخ مرصع په متن کښې د بیاض د برخې په حقله رشید احمد لیکي

په دې بیاض کښې خوشحال خان د خپل ژوند حالات لیکلي دي دغه بیاض خو زمونږ سره نشته البته په تاریخ مرصع کښې افضل خان خټک د دې نه استفاده کړې ده او د مخ ۳۲۳ نه واخله تر ۴۴۲ پورې د خوشحال خان خټک د ژوند د حالاتو سره سره یې نور تاریخي واقعات هم لیکلي دي. په دې کښې یې "سوات نامه هم راوړې ده - " ۱۱

فاضل محقق بریالۍ باجوړ د بیاض د متن د صنفی کړو وړو په حقله په خپل څېړنیز اثر "پښتو ادب کښې ځانپېښي" کښې لیکي

"د خوشحال خان خټک په دغو یاداشتونو کې چې د ځان پېښي (ځانلیک/ خودنوشت / اتوبیوګرافي) شکل لري د خپل ژوند او کورنۍ احوال راخستې - د خپل ورکتوب، ځوانۍ او خپلې حالات کورنۍ او هغه پېښې چې په ده تېرې شويې رانقل کړي دي - " ۱۲

په تاريخ مرصع کښي د خوشحال بابا ځيني متن د هغه په حواله په واحد غائب صيغه کښي په خپله وېنا راجوړوي او بيا د بياض نه د خوشحال خان خټک د خپلي خاطري اقتباس کټ مټ نقل کوي -

دغه منقول متن چي د ځانليکنيز ادب/ Autobiographical literature د ضمني اصنافو ورځليک/دائري او خاطري/يادليک/ memoir صنفې بڼه او هېئت لري په حقله يې سيد محي الدين هاشمي ليکي

"په پښتو کي د خاطرو ليکلو پخوانی بېلگي د افضل خان خټک په تاريخ مرصع کي د خوشحال خان خټک له بياضونو ځيني اقتباسونه گڼلي شو چي په هغو کي يې ځيني سرگزشتونه او خاطرات بيان کړي دي - " ۱۳

او بيا هم دغه عبارت چي د خېبر جنگ نه پس تاريخ مرصع د خوشحال خان خټک د بياض نه ليکلي احوال رانقل کوي د يو ځانليکنيز اثر autobiographical / content ټول کره وړه لري چي يواځي د حالاتو او واقعاتو (معروض/ خارج) بحث نه کوي بلکي د خپل اندونظر (موضوع/ داخل) څرگندونه هم کوي - د خپل اند perspective/ له خوا واقعات هم د تاريخ کړی کوي چي د خوشحال خان خټک شخصي ذاتي اپروچ ترې څرگنديږي نه چي تاريخي في الواقع صداقت دي ولري - دغه د جنگي صورتحال احوال او واقعاتو خاطري د کره ځانليک/خودنوشت/ autobiography په نسبت د يادليک/ memoir ځانگړني لري په دې چي ځانليک د ژوند د تسلسل په بنياد ليکلې شي اود جنگ احوال د ژوند غوندي او هومره تسلسل نه لري په دې حقله سيمونېل هائينس ليکي -

"Autobiographies narrate continuous lives; but a war narrative concerns a separate life that, however vividly it remains in the memory, is not continuous with the life the teller lives as he writes."¹⁴

د دغه يادښتونو / خاطرو واقعات يې په بياني انداز د متکلم په صيغه کښي په تفصيل سره راوړي چي د پښتانه او مغل سره خپل مېنځ کښي اعتبار پاتي نه شه - زه مغلو بللم خو نه ورتلم - زه په نظام پور کښي ناست ووم - فدائي خان چي خزانه هندوستان ته وړله زما اولس يې د لوټ کولو صلاح راسره کوله خو د نمکحرامی له وجي مي مناسب ونه گڼله - قصد مي د اټک د نيوو وکړو خو مومندو د مغلو سره ملا وتړله مهابت خان د دهلي نه راروان شه - ماته يې خط راوليږلو چي د ملک د بندوبست د مصلحت د پاره راشه خو ما زړه کښي د مغلو

دنو کړی مزے شلولے وو - محمد امین چي هندوستان ته تللو خلکو وسواس ورکوو چي خټک به دي تالان کاندې - خو ولي ما سره يې د اورنگ د قېد په وخت نيکي کړې وه - د خېبر د جنگ نه مخکېني مي هم ورته د جنگ نه کولو نصيحت کړې وه خو نه يې مانه - ما يې نېک خواهي غوښته - اوس مي ورته ليکل واستول چي نواب دې بې ويرې تر اټکه تېرېږي - مهابت چي راغې زه ترې په زړه کښي شکي ووم - اعتبار مي پرې نه ؤ - خان سره مي مصلحت وکړو چي ترې بولاق ته به لار شم - لاچي کښي بيمار شوم خوړې لره راغلم - اشرف خان مهابت خان ته خبر اباد لره ورغې زما د نه ورتللو په سبب په باطن کښي ورسره مخالف وه - مچلکه يې ترې واخسته چي پلار په خپل جاگير مه پرېږده - ما هم اراده لرله چي " دخپل ساعت به تېرووم عمر اخر دے " خو نصيب نوره بازي راپېدا کړه بازيد خان مومند د مهابت خان ملازمت وکړو بهرام او همنواوو يې هم نفاق اغاز کړو - بهرام مهابت ته هم مذکور کړے وو چي که ملک ماله را کړی پلار او ورور به لاس نيولي درکړم - بهرام خپلي خېلخانو سره په جنگ شے - او هم دغسې د مغلو پښتنو خپلو بچو د جهگړو او خپل ذات او دغه واقعاتو کښي د خپلي ونډې او کردار په حواله په تفصيل سره احوال راوړي - ليکي چي

" زه په دوه اوره وسوم. يو په دا چي که دا بدبختان دا هسې نه کا. بلرپه دا چي که جنگ فساد تر مېنځه ونه شي چي د مغل زړه به پخ شي. اشرف خان مي منع کړ. بهرام د ځينو سره سراي لره راغې خاکم شے. ورپسې د مغلو فوځ د بهرام په حمايت راغے. که ما حکم ورکړے وے هومره لښکر د اولس وه چي بهرام او مغل به يې دواړه سيند ته اچولي وو ولي حکم مي نه ورکاوه. ما وي گوندي خبريت شي - " ۱۵

او هم په دغه روان عبارت کښي د " بنده پس د خپل عزم تحت د مغلو سره د رزم ټول احوال ،خاطري او اندونظر په تاريخ مرصع کښي ص نمبر ۳۷۷ پورې په تسلسل سره افضل خان خټک بغير د څه تصريح او تخريف رانقل کړے دے -

الغرض په تاريخ مرصع کښي د خوشحال خان خټک سره منسوب " بياض " هغه د ذاتي احوالو ، ورځليکونو او خاطرو / يادليکونو ډاډري ده چي خوشحال خان خټک پکښي د خپل ذاتي ژوند خاطري ، واقعات او حالات ليکلي دي کوم چي د سياست ، ادب او حکمران طبقې د هغه وخت رواج وه -

خوشحال خان خٲک ته د ذاتي ژوند او تاريخي پېښو د تحرير دغه تشويق د هغه وخت د مغولي واکمنو د تزکونو او تاريخونو نه هم شوه وه حال دا دے چي د هغه په قصائدو کښي هم د هغه د ژوند او اند خاکه او تاريخي واقعاتو او معروضي حالاتو احوال هم په صراحت او کثري مقدار سره درک کېدلے شي - دغه خاطري / يادليکونه او ورځليکني چي خوشحال خان خٲک په خپل دستخطي نسخه / کتاب / رجسټر / دائري کښي په خپل قلم ليکلي دي. بياض بللے شي -

حواله

- 1 عبدالحی حبيبي، د پښتو ادبياتو تاريخ ، دانش خپرندويه ټولنه ۲۰۰۵ ، ص ۳۴۱
- ۲ محمد اکبر کرگر ، په حالنامه کښي د بايزيد روښان عرفاني او فلسفي څېره ، د افغانستان د علومو اکاډمي، دوېم چهاپ ۲۰۰۶ ، ص ۵۲
- ۳ محمد عارف غروال، سريزه مشموله، حالنامه حضرت ميا روښان ، وزارت اطلاعات و فرهنگ، چاپ ۲۰۰۹ ، ص ح
- ۴ کامل ، دوست محمد مقدمه، مشموله تاريخ مرصع افضل خان خٲک، يونيورسټي بک ايجنسي ، ۲۰۰۶ ، ص ۲۳
- کامل، دوست محمد خان ، خوشحال خان خٲک کی سوانح حيات، يونيورسټي بک ايجنسي، ص ۲۴۸
- رشيد احمد ، پښتو کښي ژوند ليک ليکنه، پښتو اکېډمي بلوچستان کوټه، ۲۰۱۶ ، ص ۸۲
- ۷ نسبنامه ، مولفه حبيب الله رفيع ، د پښتني کلتور ودې ټولنه جرمني ۱۳۸۰ ل ص ۱۴
- هاشمي، سيد محي الدين، د خوشحال خان خٲک کليات، منثوره برخه، ميهن ۸ خپرندويه ټولنه جلال اباد، ۲۰۱۸
- افضل خان خٲک، تاريخ مرصع، يونيورسټي بک ايجنسي پېښور، مۍ ۲۰۰۶ ، ص ۲۶۵
- ۱۰ هاشمي، سيد محي الدين، د خوشحال خان خٲک کليات، منثوره برخه، ميهن خپرندويه ټولنه جلال اباد، ۲۰۱۸ ، ص ۱۴۳۰

۱۱ رشید احمد، پښتو کښي ژوند ليک ليکنه، پښتو اکېډمي بلوچستان کوټه،
۲۰۱۶، ص ۸۱

۱۲ بريالی باجوړی، پښتو ادب کي ځانپېښي، ختيځ څېړندويه ټولنه جلالکوټ،
۱۳۹۴ ل ل، ص ۲۳

هاشمي، سيد محي الدين، د نثري ادب ډولونه، وحدت څېړندويه ټولنه جلال اباد،
۱۳۸۹، ص ۴۵۳، ۴۵۴

14 Hynes, Samuel. The Soldiers' Tale: Bearing Witness to
Modern War. New York 1997: P 8

افضل خان خټک، تاريخ مرصع، يونيورسټي بک اېجنسي پېښور، مۍ ۲۰۰۶
15، ص ۳۵۳